NORAKSTS
Lieta Nr.A42490407
143/AA43-0883-11/17

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 11.oktobrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Amona,
tiesneši S.Liniņa un V.Poķis,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvei *V.Š.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *J.P.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Valsts policijas Rīgas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2007.gada 4.aprīļa lēmuma Nr.035/PA16557/P-192 atcelšanu, sakarā ar *J.P.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 1.jūlija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 22.novembrī Valsts policijas Rīgas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA160557 (turpmāk – Protokols). Tajā konstatēts, ka *J.P.* 2006.gada 22.novembrī plkst.17.35 Rīgas rajonā Jelgavas ceļa 1.kilometrā, vadot transportlīdzekli Subaru Forester, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, veica kreisā pagrieziena manevru un nedeva ceļu transportlīdzeklim Honda Civic, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kura vadītāja *L.K.* bija uzsākusi apdzīšanas manevru. Tā rezultātā notika transportlīdzekļu sadursme un tika bojāti transportlīdzekļi. *J.P.* pārkāpa Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 10. un 151.punkta prasības, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{11}panta pirmajā daļā.

Ar Valsts policijas Rīgas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka vietnieka 2007.gada 22.februāra lēmumu Nr.035/PA160557 (turpmāk – sākotnējais lēmums) *J.P.* sodīts par LAPK 149.^{6}panta otrajā daļā un 149.^{11}panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu izdarīšanu ar Ls 20 naudas sodu.

J.P. sākotnējo lēmumu apstrīdēja un ar Valsts policijas Rīgas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka 2007.gada 4.aprīļa lēmumu Nr.035/PA16557/P-192 (turpmāk – Lēmums) tas atstāts negrozīts.

[2] *J.P.* iesniedza tiesā pieteikumu par Lēmuma atcelšanu. Pieteikumā

norādīts turpmāk minētais.

[2.1] Lietas apstākļi nav pilnībā izvērtēti. No fotogrāfijām redzams, ka *L.K.* transportlīdzeklis praktiski perpendikulāri ietriecās pieteicēja vadītās automašīnas priekšējā kreisajā ritenī. To apliecina apskates materiāli. *L.K.* neietriecās „slīdoši", kā to secināja atbildētāja.

[2.2] Ekspertīzes atzinums Nr.27 ir nepareizs, jo, aprēķinot automašīnas Honda braukšanas ātrumu, ņemtas vērā bremzēšanas pēdas 31 m garumā. Nav ņemts vērā attālums, ko šī automašīna veikusi kopš sadursmes brīža, kas ir 19,3 m, kā arī automašīnas garums – 3,7 m (kopā 23 m). Šie attālumi norādīti shēmā.

[2.3] Veicot matemātisku aprēķinu, redzams, ka automašīnas Honda braukšanas ātrums ievērojami pārsniedz eksperta secinātos apmēram 90 km/h.

[2.4] Neskatoties uz pieteicēja lūgumiem, atbildētāja nenopratināja liecinieku, kas varētu liecināt par sadursmes apstākļiem.

[3] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumā par pieteikumu to neatzīst un lūdz Lēmumu atstāt negrozītu.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 1.jūlija spriedumu Lēmums atstāts negrozīts, bet pieteikums noraidīts. Spriedumā norādīts turpmāk minētais.

[4.1] Lietā ir strīds par to, vai pieteicējam bija iespēja pārliecināties, ka kāds cits transportlīdzeklis jau ir uzsācis apdzīšanas manevru un vai otrs transportlīdzeklis bija uzsācis apdzīšanu.

[4.2] Pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{6}panta otro daļu un 149.^{11}panta pirmo daļu, kuru redakcijas uz pārkāpuma izdarīšanas dienu noteica, ka:

1) par ceļa nedošanu gājējiem vai transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka, – uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam no pieciem līdz divdesmit latiem, bet cita transportlīdzekļa vadītājam – no desmit līdz piecdesmit latiem.

2) par ceļa nedošanu gājējiem vai transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka, – uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam no pieciem līdz divdesmit latiem, bet cita transportlīdzekļa vadītājam – no desmit līdz piecdesmit latiem.

LAPK 149.^{6}panta nosaukums ir „Braukšanas sākšanas un braukšanas virziena maiņas noteikumu pārkāpšana", savukārt LAPK 149.^{11}panta – „Braukšanas kārtības krustojumos pārkāpšana".

Tādējādi, lai transportlīdzekļu vadītāju sauktu pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{11}panta pirmo daļā paredzēto pārkāpumu, tiesai jāpārbauda, vai ir pārkāpta braukšanas kārtība krustojumā, nedodot ceļu transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka, savukārt par LAPK 149.^{6}panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu – vai pārkāpti braukšanas sākšanas un braukšanas virziena maiņas noteikumi, nedodot ceļu transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka.

[4.3] Kā izriet no ceļu satiksmes negadījuma apskates protokola, Protokola, kā arī negadījumā iesaistīto transportlīdzekļu paskaidrojumiem, pieteicēja vadītais transportlīdzeklis bija apstājies uz autoceļa „vecā Jelgavas

šoseja" 1.kilometrā virzienā no Tīraines uz Rīgu, lai veiktu kreiso pagriezienu uz Tīraines ielu. Pieteicējs tiesai paskaidroja, ka palaidis garām pretimbraucošos transportlīdzekļus, kā arī pārliecinājies, ka viņa vadīto transportlīdzekli neviens neapdzen. Pēc tam ieslēdzis kreiso pagriezienu un veicis kreisā pagrieziena manevru. Savukārt trešā persona *L.K.* paskaidrojumā, kas sastādīts negadījuma vietā, paskaidrojusi, ka pieteicēja automašīna stāvējusi iepriekš norādītajā vietā, pieteicējs palaidis garām *L.K.* pa priekšu braucošo transportlīdzekli un veicis apkārtgriešanās manevru pa kreisi, kā rezultātā notikusi sadursme ar *L.K.* vadīto transportlīdzekli. Negadījuma liecinieka *P.P.* paskaidrojums apliecina pieteicēja norādīto, ka tas palaidis pretimbraucošos transportlīdzekļus un veicis kreisā pagrieziena manevru. Tāpat *P.P.* paskaidrojumā norādīts, ka transportlīdzekļi, kas braukuši virzienā no Tīraines uz Rīgu, pieteicēja vadīto transportlīdzekļi apbraukuši pa labo pusi. *P.P.* paskaidrojumā arī norādīts, ka transportlīdzeklim Subaru Forester uzsākot kreisā pagrieziena manevru, otrs negadījumā iesaistītais transportlīdzeklis Honda Civic atradies blakus Subaru Forester pretējā braukšanas joslā. *P.P.* un trešās personas *L.K.* paskaidrojumos minētos lietas faktiskos apstākļus apstiprina arī abi autotehniskās ekspertīzes ekspertu atzinumi. 2009.gada 7.oktobra eksperta atzinumā Nr.09-1392 norādīts, ka „nepārprotami automobiļa Honda vadītāja bija pirmā šķērsojusi brauktuves iedomāto ass līniju, iebraucot pretējā braukšanas joslā". Tādējādi, novērtējot iepriekš minētos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteicējs, veicot kreisā pagrieziena manevru, ir pārkāpis CSN 10., 70., 77., 151.punktu, kā rezultātā tika izraisīts negadījums.

Attiecībā uz to, vai pieteicējam bija iespējams pārliecināties par to, vai kāds cits transportlīdzeklis nav uzsācis apdzīšanu, 2009.gada 7.oktobra eksperta atzinumā Nr.09-1392 norādīts, ka „automobiļa Honda braukšanas ātrums nekādā veidā neietekmē automobiļa Subaru vadītāja iespēju, pirms manevra uzsākšanas, pārliecināties par kustības drošību". Negadījums notika diennakts tumšajā laikā, kad transportlīdzekļi pārvietojas ar ieslēgtām ārējām apgaismes ierīcēm, līdz ar to tiesa piekrīt eksperta viedoklim, ka pieteicējs varēja pamanīt tuvojošos transportlīdzekli. Lietā ir strīds par automobiļa Honda iespējamo braukšanas ātrumu. Ekspertīzēs tas norādīts robežās no 36-90 km/h, bet *L.K.* paskaidrojumā norāda, ka braukusi aptuveni ar 70 km/h stundā. Tiesas ieskatā, jebkurā gadījumā, automobiļa Honda ātrums nebija tāds, lai pieteicējs nevarētu pamanīt tā tuvošanos.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 1.jūlija spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norāda turpmāk minēto.

[5.1] Nav pamata apgalvojumam, ka pieteicējs nedeva ceļu *L.K.* vadītajam auto, kas bija uzsācis apdzīšanas manevru.

[5.2] Attiecībā uz tiesas secinājumu, ka pieteicējs nav iebildis apskates protokolā ierakstītajam, ka pieteicēja auto nedeva ceļu Honda, pieteicējs norāda, ka šajā protokola daļā vieta iebildumiem nebija paredzēta, savukārt frāze „nedeva ceļu" nenozīmē, ka pieteicējs pagriešanās manevru uzsāka pēc tam, kad Honda bija uzsākusi apdzīšanas manevru.

Pieteicējs apskates protokola 33.punktā ierakstīja piezīmi „Apskates protokols nav aizpildīts pilnīgi". Policijas darbiniekiem bija pienākums

pieteicējam norādīt, kā aizpildāms apskates protokola 33.punkts. Tādējādi atbildētāja ir pārkāpusi Ministru kabineta 1996.gada 23.aprīļa noteikumus Nr.154 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi". Pieteicējam apskates protokola kopija notikuma vietā netika izsniegta.

[5.3] Tiesa nav ņēmusi vērā pretrunas pieteicēja un *L.K.* 2006.gada 22.novembra liecībās.

[5.4] Lietā veiktas divas ekspertīzes, no kurām katrā ir atšķirīgs eksperta noteiktais Honda ātrums pirms sadursmes ar pieteicēja auto. Atzinumā Nr.27 tas norādīts kā 90 km/h, bet atzinumā Nr.09-1392 – 31-51 km/h, proti, tas atšķiras par 290%, turklāt neviens no tiem nesakrīt ar *L.K.* norādīto braukšanas ātrumu apmēram 70 km/h.

[5.5] Izvēloties pareizu braukšanas ātrumu, Honda vadītājai būtu iespējams rīkoties atbilstoši CSN 113.punktam un izvairīties no sadursmes.

[5.6] Lai gan abās ekspertīzēs izmantoti vienādi rādītāji un formulas, to rezultāts atšķiras. Pēc pieteicēja aprēķiniem nobrauktais ceļš pēc sadursmes bija 50,3 m, no kā V_a=101,6 km/h, kā rezultātā izriet, ka summārais Honda kustības ātrums pirms sadursmes ar auto Subaru bija 108,69 km/h.

[5.7] Abās ekspertīzēs nav ņemts vērā Honda kustības ātruma zudums, kas atbilst zaudētajai kinētiskajai enerģijai, ko patērē uz Subaru virsbūves un ritošās daļas deformēšanu, un auto Honda kustības ātruma zudums, kas atbilst zaudētajai kinētiskai enerģijai, ko patērē uz Subaru kustībā pēc sadursmes līdz tā gala stāvoklim.

[5.8] No apskates protokolā ailē „Aculiecinieki notikuma vietā" ierakstītā „apskates brīdī nepieteicās" redzams, ka ieraksts veikts citā vietā un laikā, nevis notikuma vietā. Šis apstāklis ir būtisks, jo liecinieku liecības notikuma vietā netika fiksētas un novērtētas.

[5.9] Tiesa nepamatoti piešķīra ticamību *L.K.* norādītajam, ka pieteicēja transportlīdzeklis stāvēja ceļa labajā pusē, kā rezultātā nepamatoti izdarīja secinājumu, ka pieteicējs, veicot kreiso pagriezienu, nav devis ceļu transportlīdzeklim, kas bija uzsācis apdzīšanas manevru.

[5.10] Pieteicējs norādīja uz nepilnībām administratīvā pārkāpuma lietas materiālu noformēšanā, tomēr atbildētājas rīcība nebija tiesiska un konsekventa, tādējādi pārkāpjot APL 10.pantu. Atbildētāja savus pienākumus nav pildījusi un tiesības nav izlietojusi pēc labas ticības, tādējādi pārkāpjot Civillikuma 1.pantu. Tiesa pārkāpa APL 154.pantu, jo spriedums taisīts bez objektīviem pierādījumiem, ignorējot taisnības principu.

[6] Atbildētāja paskaidrojumā par apelācijas sūdzību norāda, ka tā ir nepamatota un noraidāma, jo ar ekspertīzes atzinumiem ir pierādīts, ka pieteicēja vadītais auto uzsāka kreiso pagriezienu brīdī, kad *L.K.* vadītais auto jau bija veicis apdzīšanas manevru un atradās pretējā virziena braukšanas joslā, tādējādi nedodot ceļu apdzīšanu uzsākoša auto vadītājam.

[7] Pieteicējs uz tiesas sēdi neieradās, tiesā saņemts pieteicēja iesniegums, kurā lūgts atlikt lietas izskatīšanu sakarā ar viņa saslimšanu. Cietusī *L.K.* uz tiesas sēdi neieradās, tiesas pavēste viņai nosūtīta likumā noteiktā kārtībā, neierašanās iemesli tiesai nav paziņoti. Administratīvā apgabaltiesa atzina, ka

lietu iespējams izskatīt bez pieteicēja un *L.K.* piedalīšanās tiesas sēdē.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē apelācijas sūdzību neatzina un lūdza pieteikumu noraidīt.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies atbildētāja pārstāves paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota un pieteikums ir apmierināms.

[9] Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs nogriešanās manevru veica normatīvajos aktos noteiktā kārtībā un par to, vai brīdī, kad pieteicējs uzsāka nogriešanās manevru, *L.K.* jau bija uzsākusi pieteicēja vadītās automašīnas apdzīšanas manevru.

[10] Pieteicējs sākotnēji sniedzis paskaidrojumu *(lietas 24.lapa),* ka viņš novietoja savu automašīnu tuvu brauktuves vidusdaļai, palaida pretī braucošo transportlīdzekli, sāna spogulī pārliecinājās, ka neviens viņu neapdzen, un pie ieslēgta pagrieziena radītāja veica manevru, kad Honda Civic no aizmugures, kreisajā pusē uzbrauca pieteicēja vadītajai automašīnai.

L.K. sniegusi paskaidrojumu *(lietas 22.lapa)*, ka vadīja automašīnu Honda Civic virzienā no Tīraines uz Rīgu ar ātrumu apmēram 70 km/h. 300 m pirms dzelzceļa pārbrauktuves ceļa labajā pusē stāvēja automašīna Subaru. *L.K.* pa priekšu brauca automašīna, kuru automašīna Subaru palaida garām. Kad *L.K.* brauca garām automašīnai Subaru, tā veica apkārtgriešanās manevru pa kreisi un iznāca sadursme. Pirms Subaru apbraukšanas *L.K.* bija ieslēgusi kreisā pagrieziena rādītāju.

Liecinieks *P.P.* paskaidrojis (*lietas 38.lapa*), ka strādāja par sargu autostāvvietā brīdī, kad uz Jelgavas ceļa un Tīraines ielas krustojuma notika sadursme. Viņš atradies pie vārtiem stāvvietā un redzējis, ka no Jelgavas puses pa Jelgavas ceļu Rīgas virzienā brauca vieglā automašīna. Piebraucot pie Tīraines ielas, mašīna apstājās, jo, veicot kreiso pagriezienu, laida garām pretī braucošās mašīnas. Tajā brīdī Rīgas virzienā braucošās mašīnas viņu apbrauca pa labo pusi. Kad pretim braucošu mašīnu vairs nebija, stāvošais auto uzsāka kreiso pagriezienu un tajā brīdī viņu apdzina Rīgas virzienā braucošs vieglais auto, kā rezultātā notika sadursme. Brīdī, kad automašīna Subaru uzsāka kreisā pagrieziena manevru, automašīna Honda atradās brauktuves pretējā kustības joslā, paralēli tai.

Tātad no pieteicēja paskaidrotā izriet, ka viņš manevru uzsāka ar ieslēgtu pagrieziena rādītāju un tikai pēc tam, kad bija pārliecinājies, ka neviens viņu neapdzen. Savukārt no *L.K.* paskaidrotā izriet, ka vispirms viņa ar ieslēgtu kreisā pagrieziena rādītāju sāka braukt garām automašīnai Subaru, un tikai tad tā veica nogriešanās manevru pa kreisi. No *P.P.* paskaidrotā izriet, ka pieteicēja stāvošais auto uzsāka kreiso pagriezienu un tajā brīdī viņu apdzina *L.K.* vadītā Honda. Brīdī, kad Subaru uzsāka kreisā pagrieziena manevru, Honda atradās brauktuves pretējā kustības joslā, paralēli tai.

Līdz ar to apgabaltiesa secina, ka notikušā aculiecinieku paskaidrojumi ir pretrunīgi, jo pieteicējs apgalvo, ka viņš pirmais uzsāka manevru, bet *P.P.* un *L.K.* apgalvo, ka viņa pirmā uzsāka manevru. Tādējādi tikai no aculiecinieku paskaidrojumiem nav iespējams konstatēt, ka tieši pieteicējs, veicot nogriešanās manevru, būtu pārkāpis normatīvo aktu prasības. Līdz ar to tiesai jāvērtē, vai no lietā esošajiem ekspertu atzinumiem ir iespējams secināt, kurš no transportlīdzekļu vadītājiem manevru uzsāka pirmais.

[11] Eksperta atzinumā Nr.27 *(lietas 30.-31.lapa)* norādīts aptuvenais eksperta aprēķinātais automašīnas Honda kustības ātrums pirms sadursmes (90 km/h) un automašīnas Subaru iespējamais kustības ātrums pirms sadursmes (15-20 km/h) un secināts, ka lietas materiāli kopumā liecina, ka Subaru vadītājs uzsāka manevru, nepārliecinoties par kustības drošību un nedodot ceļu apdzīšanas manevru veicošajam automobilim Honda. Taču šajā atzinumā nav sīkāk pamatots, kāpēc eksperts nonācis tieši pie šāda secinājuma. Tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā tikai no aptuvenā iespējamā automašīnu kustības ātruma nevar izdarīt secinājumu par to, kura transportlīdzekļa vadītājs pirmais uzsāka manevru. Tāpēc tiesa secina, ka eksperta atzinums Nr.27 nepierāda pieteicēja vainu pārkāpuma izdarīšanā.

[12] Eksperta atzinumā Nr.09-1392 *(lietas 72.-74.lapa)*, ņemot vērā automašīnu lausku dislokāciju, secināts, ka sadursme notika brauktuves pretējā pusē, skatoties automobiļu braukšanas virzienā. Secināts arī, ka precīzu transportlīdzekļu kustības ātrumu pirms sadursmes nav iespējams noteikt, jo nav fiksētu bremzēšanas pēdu. Honda ātrums neietekmē Subaru vadītāja spēju pirms manevra uzsākšanas pārliecināties par kustības drošību. Honda pirmā bija šķērsojusi brauktuves iedomāto ass līniju, iebraucot pretējā braukšanas joslā. Sadursmes rašanās iemesls bija Subaru vadītāja rīcība, izpildot pagrieziena manevru un nepārliecinoties par kustības drošību.

Apgabaltiesa šo eksperta atzinumu vērtē kritiski, jo secinājumi par to, kurš vadītājs pirmais uzsāka manevru un kura vadītāja vainas dēļ noticis negadījums, atzinumā izdarīti, ņemot vērā tikai to, ka sadursmes brīdī un tieši pirms tās Honda jau atradās pretējā braukšanas joslā un kustējās taisnā virzienā, bet Subaru veica nogriešanās manevru un šķērsoja Honda kustības trajektoriju.

Apgabaltiesas ieskatā gadījumā, ja Honda veica apdzīšanas manevru lielā ātrumā (pārsniedzot konkrētajā vietā pieļaujamo maksimālo braukšanas ātrumu 50 km/h) un nedodot brīdinājuma signālu ar gaismas virzienrādītājiem, ņemot vērā to, ka negadījums notika diennakts tumšajā laikā, pieteicējam nebija iespējams pirms nogriešanās manevra uzsākšanas pārliecināties par to, ka *L.K.* vēlas sākt vai ir jau uzsākusi manevru un dot ceļu. Šādos apstākļos pieteicēja vaina pārkāpuma izdarīšanā nebūtu konstatējama.

Ja Subaru pirms manevra veikšanas palaida garām pretīm braucošo automašīnu, kā to paskaidro pieteicējs un *P.P.*, pieteicējam pirmajam radās iespēja veikt nogriešanās manevru. Tā kā Subaru manevru uzsāka no miera stāvokļa, tam nokļūšanai līdz sadursmes vietai visticamāk bija nepieciešams ilgāks laiks, nekā *L.K.,* kuras transportlīdzeklis manevru uzsāka, jau atrodoties kustībā. Tādā gadījumā *L.K.* varēja paspēt iebraukt pretējā joslā, neraugoties uz

to, ka manevru uzsāka vēlāk. Arī šādos apstākļos pieteicēja vaina nebūtu konstatējama.

Tā kā sadursmes liecinieku paskaidrojumi par sadursmes apstākļiem ir pretrunīgi un apstākļus, kas tiesai rada šaubas par sadursmes norisi, nav iespējams pārbaudīt, veicot atkārtotu ekspertīzi, apgabaltiesa secina, ka lietā esošie pierādījumi ir pretrunīgi.

[13] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ka tiesai ir jāinterpretē šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā *(sk. 2007.gada 24.maija spriedumu lietā Nr.SKA-219/2007, 2008.gada 13.novembra spriedumu lietā Nr.SKA- 493/2008 un 2009.gada 21.maija spriedumu lietā Nr.SKA-156/2009)*.

Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka konkrētajā lietā ar pierādījumu pārbaudi un izvērtēšanu nav iespējams novērst šaubas par to, vai pieteicējs ir izdarījis viņam inkriminētos administratīvos pārkāpumus. Tiesas ieskatā notikuma aculiecinieku pretrunīgie paskaidrojumi par manevru veikšanu šajā gadījumā nav pietiekams pierādījums tieši pieteicēja vainas konstatēšanai. Tāpēc šaubas šajā gadījumā ir interpretējamas par labu pieteicējam un tiesā pārsūdzētais Lēmums ir atceļams, bet lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

[14] Ņemot vērā, ka pirmās instances tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, ir nonākusi pie pretēja secinājuma, apgabaltiesa secina, ka pirmās instances tiesas spriedums nav pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11] panta otrās daļas 3.punktu un ceturto daļu, 239.panta 1.punktu un 286.[14] pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

atcelt Valsts policijas Rīgas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2007.gada 4.aprīļa lēmumu Nr.035/PA16557/P-192 (2006.gada 22.novembra administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA160557) ar tā pieņemšanas dienu un izbeigt lietvedību pret *J.P.* ierosinātajā administratīvā pārkāpuma lietā.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*(paraksts)*	I.Amona
Tiesneši	*(paraksts)*	S.Liniņa
	(paraksts)	V.Poķis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese I.Amona
Rīgā, 2011.gada 11.oktobrī